

Jak dobrze wykorzystać wolny czas?
oto sposób:
PORADNIK MŁODEGO TWÓRCY
- wystarczy ruszyć głową!

Jeśli w wolnym czasie chcielibyście napisać własną ... **POWIEŚĆ**,
oto 10 kroków, które pomogą wam poukładać myśli, rozwinąć
wyobraźnię i napisać plan własnej powieści. Zadanie być może
trudne, ale ... możliwe do wykonania, jeśli tylko zechcecie podjąć
wyzwanie i zastosować metodę Płatka Śniegu:

TO PROSTE!

„Metoda płatka śniegu”

WPROWADZENIE DO METODY PŁATKA ŚNIEGU:

Napisanie powieści jest proste. Napisanie dobrej powieści jest bardzo trudne. Gdyby to było łatwe wszyscy pisaliby bestsellery i zdobywali nagrody literackie. Dobra fabuła nie zjawia się tak po prostu, jest zaprojektowana.

Projektowanie to ciężka praca, dlatego ważne jest znalezienie dobrego wzoru. Poniżej przedstawiamy 10 Kroków projektowania fabuły, metodę, która została opracowana przez amerykańskiego pisarza i nauczyciela creative writing -Randy'ego Ingermanson, nazwana przez niego Płatek Śniegu.

Dlaczego płatek śniegu? Jeżeli narysujemy zwykły trójkąt, a potem naniesiemy na niego kolejny i kolejny, zaczną one przypominać warstwy płatka śniegu. Obserwując przekształcenia możemy zobaczyć jak krok po kroku z trójkąta powstaje płatek śniegu. W taki sam sposób możesz zaprojektować powieść. Zaczynasz od ogólnego obrazu, po czym stopniowo dodajesz coraz więcej szczegółów, aż osiągniesz kompletny plan powieści. Część tej pracy to twoja kreatywność i tego nie mogę cię nauczyć. W każdym razie nie tutaj. Ale część tej pracy to czysta organizacja, budowanie szkieletu powieści. I Płatek Śniegu Ci w tym pomoże.

Każdy pisarz, zanim w ogóle zacznie pisać, spędza mnóstwo czasu na obmyśleniu powieści. Zbiera informacje. Wpada na genialne pomysły. Zaczyna słyszeć głosy różnych bohaterów. Zastanawia się o czym będzie pisać. Jest to proces nieformalny i u każdego pisarza wygląda trochę inaczej. Przypuszczam, że masz już w głowie swoją historię i jesteś gotowy usiąść i zacząć pisać.

10 kroków projektu: Zanim zaczniesz pisać, musisz się zorganizować. Musisz przełożyć wszystkie swoje wspaniałe pomysły na papier. Dlaczego? Ponieważ pamięć jest zawodna. Twój pomysł ma jeszcze wiele luk, nieścisłości, które będziesz musiał zapełnić. Potrzebujesz projektu, który pozwoli ci ogarnąć całość powieści a jednocześnie pomoże usystematyzować szczegóły. Zaczynamy:

Pierwszy krok :

Napisz zdanie, które będzie streszczeniem twojej powieści. Na przykład: Rouge, fizyk przeniósł się w czasie, żeby zabić Pawła Apostoła. (Tak brzmiało streszczenie pierwszej powieści R. Ingemansona) To jest ogólny obraz, analogiczny do dużego trójkąta , który jest początkiem płatka śniegu.

Kilka sugestii, jak napisać dobre zdanie:

- Im krótsze tym lepsze. Spróbuj zmieścić się w 15 słowach.
- Nie nadawaj imion bohaterom. Lepiej napisać akrobata, niż Maurycy Kowalski.
- Naszkicuj ogólny plan fabuły. Pokaż kim jest bohater i co chce osiągnąć.
- Poszukiwanie zmieni naszego bohatera (zazwyczaj na lepsze); jednakże niespełnienie, nie dotarcie do celu poszukiwań może się skończyć dla bohatera tragedią.
- Postaraj się zrobić to w ciągu jednej godziny.

Drugi krok:

W ciągu następnej godziny rozszerz to zdanie do całego akapitu, opisz początek, największe katastrofy, oraz zakończenie. To jest analogia do drugiego stadium płatka śniegu. Najczęściej są to trzy katastrofy plus zakończenie. Jeśli uznajecie strukturę trzech aktów, wtedy pierwsza katastrofa odpowiada końcówce aktu pierwszego, druga katastrofa jest punktem kulminacyjnym aktu drugiego, trzecia jest przejściem z aktu drugiego, do trzeciego, gdzie wszystkie wątki się wyjaśniają.

Pierwsza katastrofa wynika najczęściej z okoliczności zewnętrznych, natomiast drugą i trzecią powoduje bohater, który usiłuje rozwiązać nawarstwiający się problemy. Tylko, że rzeczy idą gorzej i gorzej. Idealny akapit powinien składać się z pięciu zdań. Pierwsze zdanie mówiące o czym jest ta powieść. Jedno zdanie o każdej z trzech katastrof. Ostatnie zdanie opowiadające zakończenie.

Trzeci krok:

Zajmijmy się teraz bohaterami. Bohaterowie są najważniejszą częścią każdej powieści, czas który zainwestujesz w opisanie ich na początku zwróci się wielokrotnie kiedy zaczniesz pisać. Dla każdego z głównych bohaterów przeznacz godzinę podczas której przygotujesz kwestionariusz osobowy, zawierający między innymi:

- imię bohatera . jedno zdanie o jego pochodzeniu i przeszłości . motywację (na czym mu zależy)
- cel (do czego dąży)
- konflikt (co mu przeszkadza w osiągnięciu celu)
- przemianę bohatera (czego się nauczył, jak się zmienił)

- jeden akapit podsumowujący Uwaga: Po pewnym czasie możesz stwierdzić, że to co napisałeś w kroku pierwszym lub drugim już ci nie odpowiada. Nie bój się wrócić i zweryfikować pomysły. To dobrze, to oznacza, że uczysz się patrzeć na swoją powieść oczami bohaterów. Na każdym etapie procesu twórczego, wracanie do poprzednich etapów i weryfikowanie ich jest bardzo wskazane. Tak naprawdę jest to nie tylko pożądane, ale wręcz nieuniknione. I tak ma być. Wszystkie poprawki, które zrobisz teraz to są te poprawki, których nie będziesz musiał robić później - po napisaniu na przykład 400 stron. Pamiętaj: Nie musisz osiągnąć perfekcji w danym kroku. Zawsze możesz wrócić później i poprawić, kiedy lepiej zrozumiesz swoją powieść.

Czwarty krok: Na tym etapie powinieneś już mieć dobry pomysł na ogólny szkielet swojej powieści, a poświęciłeś na to tylko dzień lub dwa. Nawet jeśli zajęło ci to tydzień, to nie ma znaczenia. Jeśli powieść się nie układa, wiesz to już teraz, kiedy nie zainwestowałeś kolejnych 500 godzin w pracę nad pierwszym szkicem. Teraz rozwijaj już tylko swoją historię. Rozwiń każde z pięciu zdań streszczenia zrobionego w drugim kroku na w pełni rozwinięty akapit. Każdy z akapitów oprócz ostatniego powinien kończyć się katastrofą. Ostatni akapit będzie opisywać zakończenie powieści. Cały ten etap jest bardzo przyjemny. Kończąc ten krok jesteś autorem całkiem przyzwoitego jednostronicowego streszczenia swojej powieści. Może się zdarzyć, że nie zmieścisz się na jednej stronie, nie ma to znaczenia. Ważne, że rozwijasz pomysły, które wykorzystasz później.

Piąty krok:

Przeznacz dzień lub dwa na opisanie fabuły, opracowanej w czwartym kroku z punktu widzenia każdego bohatera. To ma być zestawienie jednostronicowych streszczeń. Pozwól każdemu bohaterowi opowiedzieć historię ze swojego punktu widzenia. Nie bój się wracać do poprzednich etapów, zmieniaj je tak długo, aż twoi bohaterowie staną się pełnokrwisci.

Szósty krok:

Masz już trzon powieści i kilka powieściowych wątków, jeden dla każdego z bohaterów. Przeznacz tydzień i rozwiń każdy akapit ze streszczenia napisanego w kroku czwartym na całą stronę. Ten etap daje wiele satysfakcji, ponieważ przechodzisz na wyższy stopień rozumienia powieści. Zaczynasz podejmować strategiczne decyzje. Teraz, stanowczo powinieneś wracać do poprzednich etapów i korygować fabułę, uwzględniając nowe pomysły i wątki.

Siódmy krok:

Następny tydzień przeznacz na opisanie każdego bohatera wykorzystując kwestionariusze postaci, opracowane w kroku trzecim. Podstawą są takie informacje jak: data urodzenia, rysopis, historia, motywacja, cel itp. Jednak ważniejsze jest to, jak twój bohater się zmienia, jaki jest na końcu powieści.

Teraz możesz się dowiedzieć dużo więcej o swoich bohaterach. Prawdopodobnie wrócisz i zrewidujesz kroki 1-6, w miarę jak twoi bohaterowie będą coraz bardziej realni, zaczną kaprysić i wymagać coraz więcej od powieści. To dobrze - dobrą fabułę tworzą pełni energii, zmieniający się bohaterowie. Poświęć na to tyle czasu ile potrzebujesz.

Ósmy krok:

W oparciu o streszczenie z kroku szóstego, zrób listę wszystkich scen, których potrzebujesz aby twoja historia stała się powieścią. Najłatwiejszym sposobem jest zrobienie takiej listy przy pomocy arkusza kalkulacyjnego. Zrób tabelkę, każdą scenę wpisz w oddzielnym rzędzie. W pierwszej kolumnie wpisz bohaterów, oczami których, oglądamy daną scenę.

Drugą, szeroką kolumnę przeznacz na opis wydarzeń. Możesz zrobić dodatkowe kolumny, np. żeby zobaczyć ile stron może mieć scena, przypisać podział na rozdziały. Arkusz kalkulacyjny jest idealny, możesz od razu, jednym spojrzeniem, zobaczyć całą linię wydarzeń i potem łatwiej zmieniać kolejność scen, żeby nadać im nowy porządek.

Zrobienie dobrego arkusza może zająć tydzień...lub dłużej. Da ci to wiele satysfakcji, twoja powieść zacznie nabierać realnych kształtów.

Dziewiąty krok: Rozwiń każdą scenę z arkusza kalkulacyjnego z kroku ósmego do jednostronicowego opisu z punktu widzenia bohatera sceny (POV - z ang. Point Of View character) Możesz umieścić kilka zdań dialogu. W każdej scenie naszkicuj zasadniczy konflikt. Upewnij się, czy rzeczywiście istnieje, jeśli nie, to go dopisz lub

zrezygnuj ze sceny. Wydrukuj całość, tak aby każda scena zaczynała się na nowej stronie. Włóż do segregatora, w ten sposób łatwo będzie ci dokonywać zmian, dodawać szczegóły bez burzenia porządku całości.

Ten krok jest nieobowiązkowy. Jeśli stawiasz pierwsze kroki w pisaniu, dużo się nauczysz, jeśli jesteś doświadczonym pisarzem możesz go ominąć.

Dziesiąty krok: Ten etap może być bardzo zabawny i twórczy. Możesz opracowywać i tworzyć logiczne rozwiązania pojedynczych sytuacji.

- W jaki sposób bohater zszedł z drzewa otoczonego aligatorami i uratował Heroinę, która znajdowała się w płonącej łodzi pozbawionej wiosł? Nadszedł czas na wyobrażenie sobie tego. Przed tobą konkretna ilość problemów do rozwiązania i możesz zrobić to stosunkowo szybko.

Przy pomocy Płatka Śniegu pierwszy, solidny szkielec może powstać nawet w 150 godzin. To już wszystko. Ta metoda naprawdę działa. Skorzystało z niej i korzysta wielu pisarzy. Może będzie dobra również dla ciebie.

Oprac. Monika Rebizant – Siwiło

Źródło:

<https://www.portal-pisarski.pl>

<http://www.pasjapisania.pl/>

